

cip, der gaaer igjennem dette Lovforslag, navnlig med Hensyn til, at Embedsmændene faae en saa væsentlig Indflydelse paa Communerne's Anliggender. Der ligger i saa Henseende i dette Forslag en Spire til en Embedsmyndighed og et Bureaukratie, som jeg sandelig ikke troer, at den ærede Forslagsstiller behøver yderligere at fremfalde. Jeg kan iøvrigt i saa Henseende henholde mig til, hvad den sidste ærede Taler har fremført, og idet jeg gjør dette, saaledes renoncere paa Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Sjøtt: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Færøerne har Ordet.

N. C. Winther: Nærværende Lovforslag indeholder i § 139 den Bestemmelse, at med Hensyn til Stiftsdistricternes Omfang henvises til Loven om Kongerigets Inddeling m. m., § 1 og 2, og i det Udkast, som der saaledes henvises til, er der anført det splinternye Stiftsdistrikt „Thorshavns Stiftsdistrikt eller Færøernes Amt.“ Forfaa-vidt altsaa Færøerne tilsyneladende ere indbefattede under nærværende Lovudkasts Omraade, forekommer det mig, at det er et temmeligt dristigt Forsøg paa en maaffee af Nogle yndet Sammensmeltning af forskjellige Landsdele, trods deres eiendommelige Præg. Man har gjort sig skyldig i et utilgiveligt Misgreb, naar man har troet, ved at indføre danske Love paa Færøerne, at fremme Udviklingen; jeg føler mig tværtimod overbevist om, at al Udvikling hømmes, naar man ved Omordningen af Forholdene paa Færøerne taber Landets Eiendommelighed af Sigte. Et saadant Misgreb er imidlertid let forklarligt, naar man veed, at det hidtil har berøvet paa Embedsmændene; og navnlig paa Amtmanden, hvilke Love, der ere blevne gjorte gjældende paa Færøerne, og at saaledes Lovgivningsmagten, om ikke tilsyneladende, saa dog i Virkeligheden, har hvilet i Embedsmændenes Haand, og altsaa i deres Haand, som stundom kun have været lidet fortrolige med de Forhold, de skulle omordne. Et flaaende Beviis herpaa har man ved den i 1845 indførte

Skoleanordning, som blev vedtagen af de danske Provindsialstænder, efter at Embedsmændene paa Færøerne derover vare blevne hørte; thi da den kom til Færøerne, viste den sig at være af den Natur, at den aldeles ikke kunde udføres, hvorfor Cultusministeren maatte overlade det til Amtmanden og Provsten at bringe dens Udførelse i Gang, saaledes som de bedst kunde. Man lever altsaa med Hensyn til dette Forhold paa Færøerne i en aldeles lovløs Tilstand, og Embedsmændenes Magt har frit Spillerum.

Jeg er overbevist om, at det Samme vil blive Følgen, hvis nærværende Lovudkast gives Anvendelse ogsaa paa Færøerne. Den ærede Rigsdagsmand fra Bogenfse (Jespersen) har allerede anført et Exempel herpaa; jeg vil dertil blot sige, at efter Udkastets § 146, sammenholdt med § 93, udfordres der en aarlig Indtægt af 500 Rbd., for at kunne være Medlem af Stiftsraadet, men paa Færøerne gives der foruden Embedsmændene kun 4 eller høist 5, der have en saadan Indtægt, og af disse Personer er der desuden 2, der paa Grund af deres høie Alder vilde være aldeles ude af Stand til at overtage dette Hverv. Stiftsraadet paa Færøerne kom altsaa til at bestaae, med Amtmanden i Spidsen, af de to juridiske Embedsmænd, de 7 Præster og maaffee ogsaa af Landchirurgen og af den praktiserende Læge, en i Sandhed skøn Sammensætning af Communeradaet, der lidet harmonerer med Grundlovens § 96. Den eneste Trøst for den ærede Forslagsstiller er, at han med Rette kan sige, at hans Forslag med Hensyn til Færøerne er fuldkomment konservativt, thi Ingen har hidtil anseet sig berettiget til at indblande sig i Communeanliggenderne paa Færøerne, fordi det har saa aldeles hvilet i Embedsstændens Haand, og den ærede Forslagsstiller har bidden sin Skjærv til, at denne Magt fuldkomment vedligeholdes.

Ved denne Leilighed tillader jeg mig, for at undgaae en særskilt Interpellation, at rette det Spørgsmaal til den høitagtede Indenrigsminister, om han ikke agter endnu i nærværende Session at forelægge Rigsdagen Udkast til en Communallov for Færøerne. Færøerne have endnu den Dag idag aldeles ingen